

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **R. K.**, zastoupeného Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Jaklovecká 1249/18, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 27.5.2014 č.j. MPSV-UM/6009/14/4S-MSK, ze dne 27.5.2014 č.j. MPSV-UM/6008/14/4S-MSK, ze dne 4.6.2014 č.j. MPSV-UM/5998/14/4S-MSK, ze dne 4.6.2014 č.j. MPSV-UM/5999/14/4S-MSK, ze dne 9.7.2014 č.j. MPSV-UM/9410/14/4S-MSK, ze dne 9.7.2014 č.j. MPSV-UM/9409/14/4S-MSK, ze dne 23.10.2014 č.j. MPSV-UM/18852/14/4S-MSK a proti rozhodnutí ze dne 24.10.2014 č.j. MPSV-UM/18853/14/4S-MSK, **o dávky pomoci v hmotné nouzi - doplatku na bydlení a příspěvku na živobytí,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e** v části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2014 č.j. MPSV-UM/6009/14/4S-MSK, sp. zn. SZ/866/2014/4S-MSK, rozhodnutí ze dne

27.5.2014 č.j. MPSV-UM/6008/14/4S-MSK sp. zn. SZ/865/2014/4S-MSK, rozhodnutí ze dne 4.6.2014 č.j. MPSV-UM/5998/14/4S-MSK sp. zn. SZ/861/2014/4S-MSK,

rozhodnutí ze dne 4.6.2014 č.j. MPSV-UM/5999/14/4S-MSK sp. zn. SZ/862/2014/4S-MSK, rozhodnutí ze dne 9.7.2014 č.j. MPSV-UM/9410/14/4S-MSK sp. zn. SZ/1319/2014/4S-MSK a rozhodnutí ze dne 9.7.2014 č.j. MPSV-UM/9409/14/4S-MSK sp. zn. SZ/1318/2014/4S-MSK, **o d m í t á .**

II. V části směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.10.2014 č.j. MPSV-UM/18852/14/4S-MSK sp. zn. SZ/2536/2014/4S-MSK a proti rozhodnutí ze dne 24.10.2014 č.j. MPSV-UM/18853/14/4S-MSK sp. zn. SZ/2357/2014/4S-MSK **s e žaloba z a m í t á .**

III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. **Odměna advokáta** Mgr. Petra Mikety **se určuje částkou 10.890,- Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou se ze dne 5.12.2014 se žalobce domáhal zrušení všech shora uvedených rozhodnutí žalovaného. Těmito rozhodnutími byly zamítnuty jeho žádosti o doplatek na bydlení a příspěvek na živobytí. Žalovaný nepostupoval podle Ústavy ČR a v poučení neuvedl, že rozhodnutí „lze žalovat správní žalobou“ a naopak tvrdil, že proti rozhodnutím „se již není možno dále domáhat“. Žalobce bydlí ve svém domě se svými dětmi, dávky žádal pro sebe a manželku. Žalovaný protiprávně podal dotaz na úřad, kolik lidí s ním bydlí v domě. Žalovaný neuvádí, že platí hypotéku 8.000,- Kč, tvrdí, že to nejsou náklady na bydlení, což je podvod, lež. Žalovaný se po něm domáhal sdělení výdělků dalších dvou dětí, což není oprávněn. Nutil jeho manželku pod pohrůžkou, že jinak nic nedostane, aby prokazovala příjem staršího syna, který

má povinné platby za škodu způsobenou Kanceláři pojistitelů a „5.000,- Kč, které takto neměl, započítává do rodinného příjmu“.

Žalovaný navrhoval odmítnutí žaloby pro opožděnost jen s výjimkou rozhodnutí vydaných dne 7.10.2014, a ohledně této části žaloby navrhoval její zamítnutí.

Krajský soud provedl důkaz žalobou napadenými rozhodnutími a připojenými správními spisy žalovaného i správními spisy Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného.

Z obsahu správních spisů žalovaného i správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že rozhodnutím žalovaného ze dne 27.5.2014 č.j. MPSV-UM/6009/14/4S-MSK, sp. zn. SZ/866/2014/4S-MSK bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, kterým žalobci nebyla přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Toto rozhodnutí žalobce převzal oproti vlastnoručnímu podpisu dne 6.6.2014. Rozhodnutím ze dne 27.5.2014 č.j. MPSV-UM/6008/14/4S-MSK sp. zn. SZ/865/2014/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, kterým nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí. Toto rozhodnutí žalobce převzal dne 6.6.2014. Rozhodnutím ze dne 4.6.2014 č.j. MPSV-UM/5998/14/4S-MSK sp. zn. SZ/861/2014/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, jímž nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí. Toto rozhodnutí žalobce převzal dne 18.6.2014. Rozhodnutím ze dne 4.6.2014 č.j. MPSV-UM/5999/14/4S-MSK sp. zn. SZ/862/2014/4S-MSK žalovaný zčásti změnil rozhodnutí u Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě tak, že vypustil ustanovení § 66 a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím žalobci nebyla přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Uvedené rozhodnutí žalovaného žalobce převzal dne 18.6.2014. Rozhodnutím ze dne 9.7.2014 č.j. MPSV-UM/9410/14/4S-MSK sp. zn. SZ/1319/2014/4S-MSK žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě tak, že se text „§ 8 odst. 2“ nahrazuje textem „§ 49 odst. 5“ a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Toto rozhodnutí žalobce převzal dne 24.7.2014. Rozhodnutím ze dne 9.7.2014 č.j. MPSV-UM/9409/14/4S-MSK sp. zn. SZ/1318/2014/4S-MSK žalovaný změnil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě tak, že za text „§ 21“ se doplňuje text „§ 49 odst. 5“ a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím nebyla žalobci přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí. Žalobce rozhodnutí žalovaného převzal dne 24.7.2014.

Podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným

zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení lhůtu pro podání žaloby nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 2 s.ř.s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě byla žalobou napadená rozhodnutí uvedená v předchozím odstavci žalobci prokazatelně doručena dne 6.6.2014, 18.6.2014 a 24.7.2014 a lhůta k podání žalob proti těmto rozhodnutím skončila dnem 6.8.2014, 18.8.2014 a 24.9.2014.

Žaloba proti těmto rozhodnutím byla žalobcem podána na poště ve Vražné dne 5.12.2014, tedy po marném uplynutí lhůty k podání žaloby, přičemž tuto lhůtu, jak shora uvedeno, nelze prominout.

Krajský soud proto žalobu žalobce v části směřující proti těmto rozhodnutím jako opožděně podanou odmítl podle ust. § 46 odst. 1, písm. b) s.ř.s. Krajský soud neshledal jako důvodnou žalobní námitku žalobce, že jej v napadených rozhodnutích žalovaný nepoučil o možnosti podání žaloby proti nim. Žalobce v těchto rozhodnutích byl řádně poučen, že proti nim nejsou přípustná další odvolání s odkazem na ust. § 91 odst. 1 správního řádu; žádné zákonné ustanovení však žalovanému, jakožto odvolacímu orgánu neukládá povinnost poučit účastníka řízení o možnosti podání správní žaloby.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 23.10.2014 č.j. MPSV-UM/18852/14/4S-MSK sp. zn. SZ/2536/2014/4S-MSK bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 13.8.2014 č.j. 23387/2014/ODR. Tímto rozhodnutím nebyla přiznána žalobci dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s odůvodněním, že žalobci byla dne 7.5.2014 zaslána výzva k doložení dokladů o osobách, o kterých není patrné, zda s odvolatelem užívají byt. Pokud syn a dcera ve společné domácnosti s žalobcem nežijí, měl žalobce doložit doklad prokazující tuto skutečnost a v opačném případě doložit doklad o výši měsíčních příjmů, vyplněné prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech syna R. a dcery J. Tuto výzvu žalobce převzal dne 21.5.2014 a nijak na ni nereagoval a nedoložil potřebné doklady k posouzení nároku a výše doplatku na bydlení. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobce podal žádost o doplatek na bydlení dne 17.4.2014. V této žádosti uvedl jako společně posuzované osoby svou manželku I. K. a syna J. K. Dne 7.5.2014 vydal Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Odry výzvu, kterou žalobce prokazatelně převzal dne 21.5.2014. V této výzvě se mu ukládá, aby doplnil a doložil k žádosti o dávku doplatek na bydlení chybějící údaje ohledně zjištěné skutečnosti, že v rodinném domě na adrese

V. 185 má trvalý pobyt jeho syn R. K. a dcera J. K. Žalobce měl tyto osoby doplnit i v případě, že s ním společně byt neužívají a v případě, kdyby se žalobcem tyto dvě osoby ve společné domácnosti nežily, měl o tom doložit doklad prokazující tuto skutečnost; v případě, že žijí s ním ve společné domácnosti, měl doložit jejich pracovní smlouvu, doklad o výši měsíčních příjmů nebo potvrzení o registraci v evidenci uchazečů o zaměstnání a vyplněné prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech. Dále měl žalobce doložit výši svého měsíčního příjmu a měsíčního příjmu syna J. Ve výzvě se uvádí, že žalobce byl povinen požadované skutečnosti doložit do 8 dnů ode dne oznámení výzvy. Ve výzvě byl zároveň poučen, že pokud povinnosti v ní stanovené nesplní, může mu být podle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné

nouzi, dávka nepřiznána. Ve správním spise správního orgánu I. stupně je dále dokladováno, že žalobce byl vyrozuměn s možností vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužil. Na to Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě vydal rozhodnutí dne 13.8.2014, kterým žalobci doplatek na bydlení nepřiznal. Správní spis obsahuje také odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí, o kterém rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Ustanovení § 49 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zakotvuje povinnosti a odpovědnost žadatele, příjemce dávky a osoby společně posuzované. Podle odst. 1 písm. a) tohoto ustanovení jsou žadatel o dávku, příjemce i společně posuzované osoby povinni osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav. Podle odst. 5 téhož ustanovení nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti v odst. 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta.

V daném případě Úřad práce ČR žalobce prokazatelně vyzval k doložení skutečností a dokladů rozhodných pro nárok na dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Žalobce však na výzvu nereagoval a správnímu orgánu I. stupně požadované skutečnosti neosvědčil. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil, když dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení žalobci nepřiznal a nepochybil ani žalovaný, který odvolání žalobce zamítl.

Obdobně i dalším žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 24.10.2014 č.j. MPSV-UM/18853/14/4S-MSK, sp. zn. SZ/2357/2014/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě, kterým žalobci nebyla přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí. I v tomto případě bylo rozhodnutí odůvodněno tím, že žalobci byla dne 7.5.2014 zaslána výzva k doložení dokladů o osobách, o kterých není patrné, zda s odvolatelem užívají byt. Pokud syn a dcera nežijí ve společné domácnosti, měl žalobce doložit doklad prokazující tuto skutečnost, v opačném

případě měl doložit doklad o výši měsíčních příjmů, vyplněné prohlášení o celkových majetkových a sociálních poměrech syna R. a dcery J. Výzvu žalobce převzal dne 21.5.2014 a nijak na ni nereagoval. Z obsahu správního spisu žalovaného i správního spisu Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě bylo v této věci prokázáno, že žalobce podal žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí dne 17.4.2014, ve které uvedl jako společně posuzované osoby svoji manželku I. K. a syna J. K. Součástí správního spisu je výzva správního orgánu I. stupně ze dne 7.5.2014, kterou žalobce převzal dne 21.5.2014, aby do žádosti doplnil informace o osobách R. K. syna a J.K. dcery a to i v případě, že společně s žalobcem byt neužívají. V případě, kdyby s žalobcem tyto osoby nežily ve společné domácnosti, měl doložit doklad prokazující tuto skutečnost a v případě, že ve společné domácnosti se žalobcem žijí, měl doložit jejich pracovní smlouvu, doklad o výši měsíčních příjmů nebo potvrzení o registraci v evidenci uchazečů o zaměstnání a vyplněné prohlášení o celkových sociálních a

majetkových poměrech. Dále měl žalobce doložit výši svého měsíčního příjmu a příjmu svého syna J. Z dalšího obsahu správního spisu je patrné, že žalobce na tuto výzvu vůbec nereagoval.

I v této projednávané věci je nutno vycházet z ust. § 49 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, který zakotvuje povinnosti a odpovědnost žadatele, příjemce dávky a osoby společně posuzované. Podle odst. 1 písm. a) tohoto ustanovení jsou žadatel o dávku, příjemce i společně posuzované osoby povinni osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, na její výši nebo výplatu a na výzvu se osobně dostavit k příslušnému orgánu pomoci v hmotné nouzi, nebrání-li tomu těžko překonatelné překážky, zejména zdravotní stav. Podle odst. 5 téhož ustanovení nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti v odst. 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena, nebo dávka odejmuta.

Úřad práce ČR i v této věci žalobce prokazatelně vyzval k doložení skutečností a dokladů rozhodných pro nárok na dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí. Žalobce však na výzvu nereagoval a správnímu orgánu I. stupně požadované skutečnosti neosvědčil. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil, když dávku pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí žalobci nepřiznal a nepochybil ani žalovaný, který odvolání žalobce zamítl.

Krajský soud poznamenává, že nehodnotí jako důvodnou žalobní námitku žalobce, že „žalovaná“ (zřejmě míněn správní orgán I. stupně či žalovaný) podal protiprávně dotaz na úřad, kolik lidí bydlí v jeho domě s ním a že k tomu jej nic neopravňuje, neboť „podpis pod souhlas k tomuto byl sice jeho, ovšem formulář podepsal pod nátlakem, že pokud nic nepodepíše, tak nic nedostane“. Žalovaný k této námitce zcela právem poukázal na ust. § 53 zákona o pomoci v hmotné nouzi, podle něhož jsou mu z informačního systému evidence obyvatel poskytovány

potřebné údaje, mimo jiné o fyzických osobách hlášených na určitých místech k trvalému pobytu.

Na základě výše uvedeného krajský soud v části směřující proti rozhodnutím žalovaného ze dne 23.10.2014 č.j. MPSV-UM/18852/14/4S-MSK sp. zn. SZ/2536/2014/4S-MSK a ze dne 24.10.2014 č.j. MPSV-UM/18853/14/4S-MSK, sp. zn. SZ/2357/2014/4S-MSK žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu 3 úkonů právní pomoci po 2.700,- Kč a 3 režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996

Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí pak celková odměna za zastupování žalobkyně 10.890,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 10. září 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce